Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery St Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК ХС. Ч. 63. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 6-го КВІТНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 6, 1983 No. 63 VOL. XC.

В Дітройті вшанували пам'ять І. Панчука

Дітройт, Миш. (ІВК). — У неділю, 13-го березня ц.р., в приміщенні Українського Культурного Центру у Воррені, Миш., відбувся поминковий обід із концертом в честь св. п. Івана Панчука, заслуженого українського діяча і добродія тисяч українських поселенців. На цю імпрезу, яку зорганізував комітет зложений з представників українських організацій метрополітального Дітройту і Товариства Українських Ґрадуантів і Студентів Мишиґенського університету в Ен Арбор, прибуло понад 300 осіб, багато ближчої і дальшої родини бл. п. І. Панчука, приятелів і представників американських і українських товариств. Тому що бл. п. І. Панчук був основником стипендійного фонду в його імені і курсів української мови, літератури і історії при університеті Мишиґену, імпреза мала теж на меті обзнайомити громадянство Дітройту з програмою новозаснованих фундацій і їх потребами.

Імпрезу відкрив голова ділового комітету Ігор Козак і у своєму короткому зверненні до гостей в англійській і українській мовах охарактеризував особу покійного, а саме його дбайливість про долю ближнього і готовість прийти йому з поміччю в хвилині потреби. Такою ціхою відзначався бл. п. І. Панчук і таким він залишився в пам'яті своїх приятелів. Будучи основником і головою ЗУАДК-у в

Св. п. Іван Панчук

роках 1943-50, бл. п. І.Панчук був відповідальний за переселення до ЗСА 35,000 українських втікачів, в тому числі всіх членів славної Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка і їхніх родин, яких Покійний був особистим спонзором.

Після обіду програмою дня проводив Стефан Віхар, який був діяльний в організаціях, де бл. п. І. Панчук відігравав провідну ролю. Головні промовці, д-р Маруся Бек, в українській мові, а Менен Вілліямс, колишній губернатор, а зараз головний суддя Найвищого суду стейту Мишиґен,

(Продовження на стор. 3)

Картини М. Андреєнка й В. Макаренка показали в Амстердамі

Амстердам, Голляндія. — В п'ятницю, 25-го березня ц.р., в Ґалерії Бендт відбулося відкриття спільної виставки чотирьох мистців. Два з них це відомі українські мистці св. п. М. Андреєнко, який довгі роки жив і працював у Парижі, з колекції цієї ж ґалерії, та В. Макаренко, який в Парижі щойно від 1983 року, і цим разом показав 15 картин з релігійною тематикою Благовіщення. До участи у виставці ґалерія також запросила литовського скульптора Адама Саможіта та російського маляра Едуарда Зеленіна.

Картини В. Макаренка можна також побачити в ґалерії Ґоркі при бульварі Распай в Парижі та в Українському Інституті Модерного Мистецтва в Чикаґо на спільній виставці сучасних мистців з України. В стадії плянування є виставка В. Макаренка в Українському Інституті Америки в Ню Йорку.

Іриней і Люба Жуки концертували з успіхом

Монтреаль, Кве. — В лютому і березні ц.р. відбулися в Монтреалі та Кінгстоні, Канада, два успішні концерти відомої пари українських піяністів-віртуозів Іринея і Люби Жуків, брата і сестри.

Концерти, що мали подібну програму, включали в більшості твори молодих сучасних композиторів, в тому Юрія Фіяли і Маріяна Кузана, українських композиторів, і канадця Дейвида Кіна та американця Майкела Бейкера. Концерти включали варіяції на два фортепіяни, два челя і трубу Роберта Шумана.

Обидва концерти, що відбувалися на терені університетів, викликали широке зацікавлення та прихильну критику в місцевій пресі, яка підкреслювала, що обоє піяністів — це високої кляси артисти, а їх цікава оригінальна програма була „насолодою для слухачів".

Рецензенти підкреслюють також мистецький контакт, який обидвоє піяністів мають не лише зі собою але також з публікою. Особливо прихильно висловлювалися рецензенти про сонату Юрія Фіяли на два фортепіяни і дуже оригінальну музичну фантазію на два фортепіяни Дейвида Кіна, яка скомпонована в 1982 році з присвятою для Іринея і Люби Жуків.

На концертах було багато публіки, яка з зацікавленням слухала нові композиції Д. Кіна і М. Кузана, а представники радіо Сі-Бі-Сі записали їх на стрічку для пізніших передач.

Проф. Б. Струмінський доповідав про лемків

Кеймбридж, Масс.(ФКУ) — Проф. Богдан Струмінський з Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету, редактор готованого до друку збірника статтей „Лемківщина", виголосив доповідь „Територія і назва лемків" на 7-ій щорічній конференції Асоціяції Славістів Нової Англії в Мерімаку, Ню Гемпшир, 25-го березня ц.р.

Послуговуючись мапами, доповідач представив зв'язок південнолемківської території з неконтрольованою землею між угорськими прикордонними засіками і Карпатами до XIII століття. Те століття було, на його думку, часом, коли повстали південнолемківські поселення, що згодом (не пізніше XIУ століття) пересунулись і на північ від Карпат. Доповідач показав при допомозі порівняльних мап, що територія, заселена лемками, не виявляла помітних змін від XУII-XУIII ст. до 1947 року.

Щодо назви лемків доповідач потвердив загально прийнятий погляд про її зв'язок з характеристичним слівцем „лем" (тільки), східньо-словацького походження, визначив час першого засвідчення терміну „лемко" в науці (1831 рік) і висунув думку про розвиток його вперше на південь від Карпат, де він мав форму „лемак" (засвідчену в 1829 році) і був протиставлений термінові „лишак" (той, хто говорить лиш), тобто русин із східнього Закарпаття.

Лік „Украін" повільно, але прямує до мети

Відень, Австрія. — Лік „Украін", хоч з труднощами, але пробивається у світі все далі вперед. Про це можна ствердити на підставі великої статті, „титульної статті", у відомому австрійському журналі-тижневику „Вохенпрессе", з датою 1-го лютого 1983 року, про винахідника цього протиракового ліку українця проф. Василя Новицького, відомого вже читачам „Свободи" з вісток і репортажів про його препарат, що успішно бореться з певними раковими пухлинами.

До редакції „Свободи" д-р Любомир М. Ґуґель з Відня надіслав відповідне число цього журналу зі статтею, написаною журналісткою Елеонорою Тун, членом редакції журналу. На обкладинці „Вохенпрессе" у кольорах на всю сторінку обкладинки великими літерами подано заголовок статті про проф. Новицького п.н. „Піонерське відкриття: хворобу рака розпізнається шляхом флюоресценції". Далі, на трьох сторінках журналу, що мають напис „Тітель", з ілюстраціями подається докладна історія винаходу ліку „Украін" і його „тернистий шлях" пробитися на медичний ринок через лябіринти труднощів, які створюють винахідникові мабуть заздрісні або надмірно обережні медики з „естаблішменту" лікувального, бож проф. В. Новицький „не свій", він прийшов до Відня зі Сходу, до якого існує (мабуть до певної міри оправдане) недовір'я і обережність, а часто й ворожість.

В статті переважно розповідається про лік проф. Новицького все те, що читачі „Свободи" вже знають із репортажу в „Свободі" ч. 113, з 18-го червня минулого року, коли проф. В. Новицький відвідував ЗСА. Але в статті і нове, а саме — труднощі й успіхи найновіші, які проф. Новицький натрапляє у своїй країні поселення, Австрії.

Серед успіхів згадано про кілька нових клінічних випадків вилікування від раку, або ж значного полегшення стану людей-пацієнтів та успішність лікування навіть

(Продовження на ст. 3)

МОСКВА ВІДКИДАЄ ПЛЯН РЕҐЕНА

Москва, СССР. — Офіційне совєтське пресове аґентство ТАСС заявило в понеділок, 4-го квітня, що міністер закордонних справ Андрей Ґромико недвозначно відкинув останню пропозицію президента Роналда Реґена відносно контролі над озброєнням.

Аґентство ТАСС пояснило, що Державний департамент неправильно зрозумів завваги Ґромика, які він зробив на пресовій конференції минулої суботи в Москві. Хоч Державний департамент назвав поставу Ґромика „неконструктивною", він також представив його відповідь як „початкову" і підкреслив її відносно стриманий тон.

У своїх заввагах Ґромико відкинув пропозицію президента Роналда Реґена про тимчасовий договір, який дозволяв би американцям розмістити деякі нові ракети в Европі в заміну за часткове зниження совєтського арсеналу ракет.

У короткому коментарі військового кореспондента Владіміра Боґачова ТАСС заявило: „Офіційні особи Державного департаменту в своїй пропаґандистській гарячці, можливо навіть не зуміли уважно прочитати звіт з пресової конференції".

Боґачов прямо заявив: „Розрахунки певних кіл у ЗСА на зміну ясної і недвозначної постави Совєтського Союзу по відношенні до „тимчасової пропозиції" президента Реґена побудовані на піску".

ТАСС процитувало суботню заяву Ґромика: „Якщо постава ЗСА залишається такою, як її проголосив Президент, то тоді немає жадних шансів на угоду. Ось чому було б добре, якби Адміністрація ЗСА прийняла об'єктивніший підхід, який відповідав би потребам збереження принципу рівности і однакової безпеки і взяв би повністю до уваги законні інтереси Совєтського Союзу і всіх країн Варшавського Договору".

Пропозиція президента Реґена і відповідь Ґромика були лише частково скеровані на те, щоб вплинути на громадську думку в Західній Европі відносно розміщення нових ракет.

Тим часом, коли дипломати ведуть полеміку про суть угоди відносно роззброєння, Москва дала вже сиґнали розпочати демонстрації пацифістів у Західній Европі проти розміщення нових американських ракет на західньоевропейському континенті. В Західній Німеччині вже четвертий день десятки тисяч демонстрантів виходять на вулиці міст. Організаторами демонстрацій є переважно ліві партії і групи. Серед голосів протесту чути також обвинувачення на адресу Совєтського Союзу.

Дон Риттер очолив конґресову комісію для справ поневолених народів

Вашінґтон. — Конґресмен Дон Риттер з Пенсильванії перебрав провід Комісії балтицьких держав і України яка заступає в Палаті Репрезентантів справи балтицьких народів та українців.

Організації балтицьких народів як також українсько-американські організації так в Пенсильванії як в інших стейтах стараються постійно інформувати членів Палати Репрезентантів і Сенату про порушування совєтською владою Гельсінкських угод. В часі праць 97-го Конґресу, конґресмени Браєн Доннелі і Чарлз Догерті допомагали тим організаціям довести до відома всіх членів та публічної опінії про переслідування балтицьких та українського народів совєтським режимом.

Дон Риттер, який постійно заступається за людські і національні права, є теж членом Комісії в справах безпеки і співробітництва в Европі.

Перебираючи свій новий пост Д. Риттер висловив надію, що підтримуючи намагання представників литовської, латвійської, естонської та української груп поставити свою боротьбу у

Дон Риттер

публічному світлі, він допоможе у майбутньому відношенні ЗСА до СССР. Він підкреслив, що глибше знання про ті групи та їхні особисті переживання чи про долю їхніх родин є потрібне йому, щоб виявснити членам Палати Репрезентантів і Конґресу невідрадне положення цих національностей під совєтським окупантом.

„ЧЕЛЛЕНДЖЕР" КРУЖЛЯЄ НАВКОЛО ЗЕМЛІ

„Челленджер" під час вилету.

Кейп Каневерал, Фла. — Чотири астронавти вилетіли у понеділок, 4-го квітня ц.р., у міжплянетні простори на новому міжпростірному кораблі „Челленджер" і кружлятимуть довкола Землі до суботи, 9-го квітня, виконуючи доручену їм місію, включно з вилазкою з корабля і перебування якийсь час у повітрі. „Челленджер", згідно з опінією спеціялістів, буде правдоподібно, найновішим моделем корабля для міжпростірних полетів не тільки вишколених астронавтів, але також цивільних осіб, зокрема спеціялістів, які досліджувтимуть у міжпросторах погоду, вплив сонця на різні частини Землі тощо. Корабель „Челленджер" — це удосконалений і більший модель „Колюмбії".

Астронавти із свого 5,000-фунтового корабля тримають зв'язок із центром астронавтики в Гюстоні, Тексас, інформуючи центр про всі їхні спостереження і про стан самого корабля, який у вівторок, 5-го квітня, був в дуже доброму стані.

Головним завданням астронавтів — Пола Вайца, Карола Бобка, Сторі Майсґрейва і Доналда Пітерсона — випустити окремі сателіти, які знаходяться на покладі міжпростірного корабля, що залишаться в орбіті і виконуватимуть функцію спостерігачів атмосферичних змін. Вони служитимуть для НАСА пунктами зв'язку з іншими перебуваючими у стратосфері сателітами і виконуватимуть велику прилугу для метеорологів, дослідників погоди та атмосферичних перемін.

Президент Роналд Реґен, який спостерігав на телевізії запуск міжпростірного корабля, переслав усім чотирьом астронавтам щирі ґратуляції і побажав їм щасливого повороту. При тому Президент підкреслив, що астронавти і ті, які тут на землі працювали над успішним запуском можуть сміливо зарахувати себе до піонерів міжпростірних полетів, які в майбутньому будуть частішими і дешевшими. Цілий світ з подивом і признанням висловлюється про найновіші досягнення американської технології у пов'язанні із запуском „Челленджера".

НА СОЮЗІВЦІ

Нові почини, нові програми, нове літо

Джерзі Сити, Н.Дж. (Л.В а). — Цього сезону на привабливій оселі Українського Народного Союзу Союзівці всі програми плянуватиме й здійснюватиме відома гостям Союзівки Аня Дидик, яка вже понад 10 років є постійним конферансьє Союзівки; вона була ним і тоді, коли за підбір артистів-виконавців і за програми відповідав колишній адміністратор Союзівки Володимир Квас, тепер на заслуженій емеритурі.

Призначення Ані Дидик на пост директора мистецьких програм оселі оголосила Екзекутива УНС 1-го січня і з того дня А. Дидик розпочала виконувати свої обов'язки, наполегливо плянуючи численні розвагові програми на кожний день кожного тижня літнього сезону. Зокрема важливі для неї є кінці тижня, коли особливо пожвавлений рух гостей на оселі.

Щоб розповісти про пророблену працю і про майбутнє плянування членам редакції „Свободи", Аня Дидик завітала до редакції щоденника у середу, 23-го березня, вже з майже заповненим „Календарем імпрез" на всі 10 „вікендів". Але ще в цьому „Календареві" певні „вікна" є і йдуть ще домовлення з окремими артистами-мистцями та мистецькими, співочими й музичними групами про евентуальні їхні виступи перед гостями Союзівки в цьому 31-му сезоні, який насправді заповідається цікаво, бо завжди нова людина може внести щось цікаве і неповторне у життя-буття оселі.

Аня Дидик

Вже відразу на розмові щаслива з першої удачі Аня Дидик (її повне ім'я Анна Ольга) розповіла про те, що якраз півгодини перед її візитою вона мала телефонічну розмову з „найкращим нашим співаком" Павлом Плішкою, який дав свою згоду виступити вперше з концертом на Союзівці; це станеться у суботу, 13-го серпня. Взагалі всі суботні концерти будуть дуже добрими, і вони або вже заповнені, або ось-ось будуть заповнені добрими нашими мистецькими силами, які теж відомі американській публіці. Наприклад, нова директорка програм не менш ентузіястично висловлюється про „другу удачу" — згоду на виступ на кінець тижня „Дня праці" зірки естрадної сцени з Лас Веґас Джой Британ, українки-співачки, що вміє полонити так само американські серця, як і українські. Деякі удачі щодо програм А. Дидик завдячує невтомному піяністові-віртуозові Томі Гринькову, який акомпаньюватиме згадамим співакам, як також гратиме сам і даватиме фортепіяновий супровід відомим співакам Андрієві Добрянському та Едвардові Іванкові. Виступатиме на оселі теж співачка Ія Мацюк-Грицай та інші солісти, а ще частіше — групи-ансамблі, яких годі всі перелічити. Серед цих груп будуть „ветерани", давні учасники розвагових програм на оселі УНС, а будуть і „дебютанти", як ось хор з Едмонтону, Канада, СУМК і його ж танцювальна група, та ансамблі з Торонто, наприклад, квартет „Верховина" і інші.

Але не тільки про суботні вечори йшла мова з новим директором мистецьких програм Союзівки. Не меншу увагу А.Дидик присвятила п'ятницевим вечорам, які теж будуть „усучаснені". Це саме стосується неділь, коли приваблюватимуть гостей на оселю мистецькі виставки та літературно-мистецькі активності, зокрема індивідуальні виступи наших культуротворців. Як і раніше, вечори п'ятницеві і суботні після одногодинного Концерту, матимуть загальні танці, на яких по черзі гратимуть сливе всі відомі українські музичні ансамблі: „Іскра", „Темпо", „Водограй", „Червона Калина", „оркестра Дорка-Аліка" тощо. Більшість з цих оркестр дадуть теж власні повні концерти для слухачів. Такі спроби вже

(Продовження на ст. 3-ій)

У світі

У ЧЕТВЕР, 31-ГО БЕРЕЗНЯ, в Колюмбії відбувся сильний землетрус, який повністю знищив південнозахідне місто Попаян, вбиваючи понад 200 осіб. Число поранених перевищує 500 осіб, тисячі людей залишилися без даху над головою. Від землетрусу потерпіли сусідні міста Пієндамо і Кахібіо. Президент Колюмбії Белісаріо Бетанкур проголосив надзвичайний стан в районах катастрофи. Військові частини включилися у рятівні операції. З'єднані Стейти Америки, Венесуеля і Панама поспішили з необхідною допомогою.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН заявив, що Ізраїль не дістане 75 винищувачів типу Ф-16, поки його війська не будуть виведені з Ливану. Президент пояснив таке рішення тим, що Ізраїль порушив умови постачання літаків тому, що американське військове спорядження, яке постачається до Ізраїля, повинно вживатися в оборонних цілях.

БРИТАНСЬКИЙ УРЯД ВИДАЛИВ двох совєтських дипломатів, обвинувативши їх в діяльності не сумісній з їх дипломатичним станом, тобто в шпигунстві. Видаленими є помічник летунського аташе полковник Ґеннадій Прімаков і другий секретар посольства Владімір Іванов.

ПІДПІЛЬНІ ЛІДЕРИ забороненої профспілки „Солідарність" заявили, що вони будуть закликати не демонструвати під час відвідин Польщі Папою Іваном Павлом II у червні цього року. Зате вони закликали до демонстрацій під час трвавневих свят: першого травня у свято робітників і 3-го травня в національний день польського народу.

В Америці

СУД В ЧИКАҐО ЗАСУДИВ 68-річного Роя Л. Вілліямса, президента міжнародної профспілки тімстерів, на довголітнє перебування у в'язниці за те, що він намагався перекупити стейтового сенатора, допустив до впливу мафії на профспілку і знав про вбивство головного свідка прокуратури Аллена М. Дорфмана, який був вбитий невідомими злочинцями в січні ц.р. Р.Вілліямс є вже третім з черги президентом тімстерів, засудженим за перекупство і розтрачування профспілкових грошей. Не зважаючи на засуд він залишається на своєму становищі і на волі, бо засуд був тільки номінальний на 55 років тюрми і 29,000 дол. грошової кари. Федеральний окружний суддя Прентіс Г. Маршалл заявив однак, що він перегляне засуд 27-го червня.

МІСЬКІ ВЛАСТІ В ЧИКАҐО, Ілл ., наказали провести загальне щеплення проти менінґітісу в одному з найбільших мешканевих комплексів, де вже було декілька випадків захворіння на цю хворобу у побоюванні, щоб вона не поширилась на інці комплекси і дільниці міста . Досі шість осіб у Чикаґо померли від цієї хвороби, — заявили офіційні речники міста . Бернард Тирнок, заступник комішенера відділу здоров'я у міській управі заявив, що під категорію щеплення входять всі особи від другого року життя вгору . В мешканевому комплексі живе тепер 12,000 мешканців . Д-р Реджі Джонс, відповідальний за переведення щеплення, заявив що мешканці радо співпрацюють і добровільно зголошуються до здоровельного бюра, тимчасово створеного на території комплексу .

ПІСЛЯ ДОВГОГО СТРАЙКУ спортовців футболу минулого року, заносилося також на страйк серед спортовців кошівкарів, але Крайова асоціяція цього спорту і профспілка, яка репрезентує спортовців погодились у принципових справах і підписали новий чотирирічний договір, який передбачає, до речі перший раз в історії спорту, розподіл з приходу, а не, як практикувалось раніше, тільки визначування платень власниками дружин.

ДЕЯКІ РЕЧНИКИ федерального Уряду висловлюють голосно своє побоювання, щоб підтримувані ЗСА повстанці в Гондурасі, які зводять тепер прикордонні бої з військовими і поліційними частинами прокомуністичної Нікараґуа, бумеранґом не вдарили по Америці. Такі, здавалося б, незначні вмішування, можуть ще більше сконсолідувати марксистів не тільки в Нікараґуа, але також в інших латиноамериканських країнах і скріпити теперішній уряд в тій країні, який веде просовєтську політику і засуджує „американський імперіялізм". Інші американці натомість думають, що антикомуністичний і антиамериканський рух в країнах Південної Америки треба підтримати і не допустити до творення пляцдармів Москви на взір Куби.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $1.25 місячно. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Підтримаймо творців духових вартостей

Українські громади Ню Йорку і Філядельфії мали виімкове щастя (треба сподіватися, що його матимуть і інші громади), оглядали, любувались і подивляли постановку прем'єри драматичної поеми Натала Забіли п. н. „Троянові діти", що її ставила Студія Мистецького Слова Лідії Крушельницької силами великого числа Молоді, переважно студентів названої студії. Ця молодь, студенти коледжів, середніх і початкових шкіл, виконували усі головні і підрядні ролі, до речі дуже складні, бо сама п'єса, зміст якої сягає давніх леґенд про заснування столиці України Києва, не була легкою.

Треба, очевидно подивляти керівника Студії Лідію Крушельницьку і її нечисленних помічників, які зуміли викликати у добірної публіки, що вщерть виповнила театральну залю у Фешен Інституті, а головно у молоді, яка становила принаймні одну четверту присутніх, оправдану гордість за приналежність до української нації, її неперевершеної тисячолітньої культури. Не зважаючи на те, що п'єса представляє давню добу, а молоді артисти користувалися архаїчною, тоді існуючою мовою, праця молодих не пішла на марно, бо вона захоплювала глядачів не тільки своєю грою, але також стилевими костюмами, рухами і прославою нашого непроминаючого і вічного Києва, який протиставився колись диким ордам, туркам, татарам, полякам, а тепер став центром спротиву комуно-московським імперіялістам, руїнникам української культури.

Однією тільки статтейкою ледве чи вдасться „зміряти" і оцінити велику, неперевершену працю Студії Мистецького Слова і її керівника Л. Крушельницької й тих нечисленних співробітників, які докладають максимум зусиль, щоб не тільки плекати українську культуру, але її у поліпшеному виді продовжувати та передавати молодому поколінню, бо справжня культура є здібна не тільки припинити процеси денаціоналізації, але піднести на вищий рівень всяку діяльність і живучість українських поселенців в діяспорі, навчити молодь любити українські традиції, звичаї, побут тощо, Вважаємо, що в сьогоднішніх обставинах, серед відосередніх тенденцій, які характеризують наше політичне і громадське життя, тільки культура багата і велика, справжня і на високому рівні діяльність, може затримати молодь при українстві, наповнити її динамізмом і великою любов'ю до України, змінити форму її праці в користь поневоленого народу.

Студія Л. Крушельницької є однією з тих шкіл, що не забуває про давню працю, яка каже: „хто сьогодні засипляє на лаврах, той завтра може пробудитися на бадиллі". Тому там, у Студії, вічний рух, кипить життя, виринають все нові й нові ідеї. Доказом цього являються фахово підготовані імпрези з великим числом молоді. Тому українським громадам слід підтримувати Студію Л. Крушельницької і її подібні в країнах українського поселення, слід всяко підтримувати творців української культури, бо вони за повсякденну, тяжку і відповідальну працю на таку допомогу заслуговують. Так як Блаженніший Патріярх і кардинал Йосиф сказав коротко після свого приїзду на Захід — „Якими ви будете вірними, такою буде наша Церква", так у цьому випадку можна сказати: якою буде українська культура — такою і буде спільнота, що її сприймає. Хтось десь сказав що українцям треба йти почерез культуру до політики, а не навпаки, бо може тоді змобілізуємо громаду до більших [illegible] чинів. Чи не свята це правда?

ДЕМОКРАТИЧНИЙ КАНДИДАТ на посадника Чикаго Гаролд Вашінгтон, побував в Ню Йорку і зібрав тут на свою передвиборчу кампанію 93,000 долярів. При тій нагоді він зустрінувся і розмовляв з посадником Едвардом Качем, його співробітниками і лідерами негритянської і пуерторіканської меншини. Губернатор нюйоркського стейту Маріо Квомо заявив, що Г. Вашінгтон є офіційним кандидатом Демократичної партії, місто Чикаго на протязі кількох декад було контрольоване демократичною адміністрацією і тому всі демократи, не зважаючи на колір шкіри чи релігії, повинні його підтримувати. Поїздку Г. Вашінгтона до Ню Йорку сильно критикували його противники в Чикаго з обидвох політичних партій.

ФЕДЕРАЛЬНА АҐЕНЦІЯ для охорони довкілля підтвердила, що хемічна компанія Дав в Мишиґені, викидає кожного дня більше як 40 родів різних хемікалій до ріки Мідленд. Ці інформації були подані до відома після довгої перевірки води і живих сотворінь, зокрема риби у згаданій ріці.

Михайло Ільків

КРЕДИТОВІ ФУНКЦІЇ В ЕКОНОМІЦІ

У минулому кредитовим функціям в економіці віддано багато уваги. Кредит відіграє дуже важливу ролю у господарському розвитку промислового суспільства. Тому про ці справи так багато вже написано, багато над ними дискутовано та пороблено певні висновки. В основному, кредит і ощадне плянування капіталових інвестицій в народне господарство, повинні б причинитися до промислового поліпшення країни дебітора (довжника). В протилежному випадку необережність у плянуванні капіталових інвестицій в економіку, може погіршити ситуацію, збільшити безробіття, привести до загального хаосу в даній країні, анархії, чи навіть до зміни тогочасної господарської системи. В історії господарського побуту, таких випадків було чимало, тому що людина — дуже чуйна на господарський крах.

У сучасному господарському занепаді кредитовим функціям надається великого значіння, тому що вони стали необхідним засобом до господарського поступу кожної промислової країни. Основною функцією дебіту є уздоровлення занепалих ділянок промисловости і поліпшення життєвого стандарту населення. Як доказ, можна б навести такий приклад: для урухомлення будівельно-мешканевої промисловости потрібно великих грошових вкладів. Ті фінанси можна набути тільки в банкових підприємствах, головно на довгореченцевий кредит. Отже спочатку будівельний підприємець стає дебітором банку, з тим розрахунком, що він, набудувавши мешканеві доми, їх продасть і покриє свою заборгованість. У тому випадку добра інвестиція грошей підприємця, задоволила потребу консумента, затруднила робітника, і задоволила його потребу. Подібна ситуація може бути і в іншого роду промисловості, такій, як автова, плянування якої є більше скомплікованою справою, і вимагає більших коштів. Промисловець продуцент потребує кредиту до урухомлення продукції, головно на закуп сирівцю, винагороди робітникам, які треба покривати згори. Модернізація підприємства вимагає також більших інвестицій, перед його урухомленням. Звичайно, торговельні трансакції у міжнародній торгівлі також основуються на кредитових засадах. Дебіт в 1982 році рівнявся 343.5 більйона долярів у міжнародному маштабі. Тому позичкові банки для міжнародної торгівлі у незручній ситуації, коли їх дебітори проголосили, що вони — невиплатимі. До невиплатимих країн дебіторів зараховуються майже всі східньоевропейські країни, південноамериканські, включно з Мехіко. Це нічого дивного, що після довгої господарської рецесії, високих відсотків на позички, комерсанти зустрічаються з того роду проблемами.

Сьогодні господарська ситуація завдяки ощадностевим і добре розплянованим господарюванням, більше розвиненим промислових країн, у їхній економіці починається оздоровлення. Економічне покращання промислових країн, вносить надію головно для тих, хто чекає на затруднення. Одною з причин господарського поліпшення є також те, що країни продуценти і експортери нафти (ОПЕК) договорилися до того, щоб знизити ціни на нафту. Це причиниться до того, що багато країн-імпортерів нафти будуть спроможні робити більші ощадності, завдяки зниженим цінам на нафтові вироби, і сплачувати свої заборгування. З іншого боку це стимулюватиме промисловість країн імпортерів нафти і зменшить безробіття. Багато нафти вживається в гумових, пластикових, текстильних, та інших синтетичних виробах. Нижчі ціни на ропу нафтову збільшать летунський транспорт, автову промисловість, хемічну, електронічну, при тому також збільшиться туризм. Найважливіша річ, що бідніші країни могтимуть легше сплачувати свій дефіцит. Справа тільки в тому чи знижена ціна на нафту залишиться на довший час, чи це тільки тимчасова розв'язка справи, а того ніхто не передбачає. Покищо висновок із цієї ситуації залишається один, а саме поліпшення господарської ситуації і збільшення активности в міжнародній торгівлі. Великі торговельні обороти країн ОПЕК-у, їхні мілітарні потреби не запевнюють довгореченцевого зниження ціни на нафту, оскільки це — єдине велике джерело їхнього приходу.

Отже, кредит і його функції є інтеґральною частиною економічного росту і поліпшення життєвого стандарту населення даної країни, якщо його пляново і ощадно використовується. З другого боку, така ситуація зближує двох партнерів, а саме: ощадностевого і дебітового, щоб задоволити їхні потреби. На марґінесі: треба згадати, що країни, які колись сплачували свої заборгування шляхетними металями, потерпіли, не скориставши з підвишки цін на ці металі, а також тому, що тим самим знизили покриття на свою внутрішню грошову систему. Зниження відсотків на кредит також спричинилося до більшої активности і господарського поліпшення для всіх заінтересованих країн. У загальному економічне покращання допоможе багатьом країнам позбутися дебітового тягару і більшої господарської стабілізації даних країн, а з цим в цьому році можна сподіватися господарського поліпшення, і то загальносвітового розміру.

Відгуки читачів на „Калиновий міст"

Психологія творчости знає кілька типів письменників. Згадаємо тільки три найважливіші. Перший тип-це „мовчазні" автори, які мають тему, ідею, сюжет, фабулу розроблені в своїй творчій уяві, але ніколи не здійснюють їх у мистецькій словесній формі. Інший тип письменників-це ті, які пишуть „для себе", не турбуючись, чи їхній твір дійде до читачів, а як дійде, то тільки до обмеженого кола „вибраних".

Більшість авторів бажають поділитися своїми писаннями з якнайширшим колом читачів, хочуть нав'язати контакт з читаючою публікою, прагнуть „знайти шлях" і „дійти" до споживачів мистецького друкованого слова, викликати у них відзвук і заставити до відгуку. Цей тип автора переносить себе в становище читача й пише так, щоб його твір легко сприймався читачами різних прошарків, щоб знайшов масового споживача.

Ці автори вважають голоси читачів, інколи „сірих людей" за міродайне мірило вартости твору, більш переконливе ніж офіційна оцінка, рецензія чи критика. Один театральний читач сказав, що, не зважаючи на погляди й оцінки театрознавців і театральних критиків, рішальним чинником успіху п'єси є каса. Коли каса порожня — п'єса провалиться, — коли випродана — п'єса успішна.

До таких творів належить видана „Свободою" збірка споминів-розповідок з дитячих і гімназійних років „Калиновий міст" авторства Володимира Барагури. Автор отримує багато опіній читачів листовно, телефонічно й усно чи то в безпосередній розмові з читачами чи посередньо в розмовах читачів між собою без участи автора, який довідується про опінію від третьої особи. Тут подамо кільканадцять читацьких голосів, зафіксованих у листовній формі, бо телефонічні чи розмовні відгуки, поскільки не взяті на звукозапис, не мають документарного значення.

Письменниця Іванна Савицька пише: „Декілька перших вражень. Обкладинка в кольорах — дуже вдала. Ілюстрації стилем і духом добре віддзеркалюють добу. Форма розповіді замітна своєю простотою, проглядністю, дуже гарною мовою, образовістю, (а не описуванням) і безперебійним рухом. Сучасний читач не любить „стояти на місці" та ще й „дряпатися на котурни" поряд із автором. Гадаю, що книжка дала літературі щось нове, живе, щире і дуже, дуже людське, а не мертве, надумане, з штучністю тем, чужих нашій духовості. Я захоплена простотою розповіді. Все штучне з безліччю зайвих бароккових прикрас, це літературна бутафорія. Писати просто, не абияка штука"...

Письменниця Світлана Кузьменко: „Вітаю з виходом „Калинового мосту". Хочу написати про нього до „Жіночого світу"...

Письменниця Алла Давиденко: „З інтересом читаю Вашу книжку „Калиновий міст" і згадую власне дитинство з теплим почуттям до нього і до автора, що зумів його збудити"...

Письменниця Валентина Юрченко: „Калиновий міст" читаю з великою приємністю. Дуже гарний розділ про Немирів; написано його з великою теплотою і щирістю. Видання гарне, чепурне і обкладинка симпатична і заставні ілюстрації вдалі"...

Передовий письменник і поет для дітей і молоді Роман Завадович: „У „Калиновому мості" багато дитячої психіки. Дуже люблю спогади. Розділ про ваші перші довгі штани пригадав мені подібну історію з моїми штанами... Маю теж подібні спомини з риболовства"...

Видавець „Доброї книжки" Ярослав Чумак: „Калиновий міст" — дуже гарна книжка. Хочу написати про неї до „Нашого шляху"...

Ірина і Андрій Сольчаники: „Ґратулюємо за цю знамениту книжку, яких сьогодні дуже мало. Читається легко та приємно. Нагадуються власні шкільні часи. Кожна історійка написана цікаво, з гумором. Розповідь дихає щирістю і правдивістю, тому Ваша книжка стоїть багато вище від книжки Петра Панча „На калиновому мості", де все насичене совєтською пропагандою і штучністю"...

Анна і д-р Олександер Клос: „Книжка читається легко і приємно. Ми прочитали її „одним духом". Думаємо, що книжка швидко розійдеться і треба буде готувати другий наклад".

Христина й Степан Шмотолохи: „Ми вже давно чекали на появу Ваших споминів. Як тільки дізналися про їх вихід, зараз книжку замовили. Мама прочитала книжку і сказала, що всі виховники молоді повинні її прочитати. Спомини читаються так гарно і приємно, що нам здається, наче б ми жили в тих часах".

Ольга Кузьмович, редактор „Юнака": „Читаю книжку з великою приємністю"...

Володимир Василишин: „Прочитавши Вашу книжку „Калиновий міст", я зворушився докраю. Книжка представляє Ваші молоді літа, які можу порівняти до своїх, тим більше, що я Ваш земляк і Ви мені пригадали ті самі стежки, якими я бігав босоніж"...

Іван Голіян: „Я також народився в Немирові. Ґратулюю Вам за книжку „Калиновий міст"...

В-во „Свобода"

Іван Кедрин

КНИЖКА З ДІЛЯНКИ ПОЛІТИЧНОЇ ДУМКИ

(Анатоль Камінський: „Край, еміґрація і міжнародні закуліси", Видання Політичної Ради ОУНз, Менчестер-Мюніх-Ню Йорк, 1982, стор. 286)

„...Ми мусимо бути свідомі сучасного тотального тиску Москви на наш національний потенціял і вже тепер протиставити йому якнайширший самооборонний опір, спрямований передусім на посилення і поглиблення національної свідомости нашого народу та поширення фронту боротьби в територіяльному відношенні, включаючи позаукраїнські території в Союзі і його сателітах та анґажуючи у неї всі чужі прихильні нам сили включно з російськими, якщо такі виявляються..."

У книжці Анатоля Камінського є чимало розумних і правильних думок, тез і тверджень, але, мабуть, наведене речення належить до найважливіших, що стосуються засадничої української визвольної проблематики. Зрештою книжка Камінського, одного з найкращих, найглибших високоосвічених сучасних українських публіцистів, охоплює дуже широку тематику. Вказують на це вже титули дев'яти її розділів: „1. Наступ Москви на українську субстанцію і „інтеґральна мультинаціональність", як інструмент русифікації; 2. Політика власних сил і політика інтервенції та роля еміґрації; 3. Зв'язок і взаємини між Краєм і еміґрацією; 4. Зовнішня допомога, 5. За лаштунками чужих розвідок і контррозвідок; 6. Світла і тіні зовнішньополітичної роботи, 7. Міжнародні закуліси; 8. Співвідношення дій еміґрації і Краю, 9. На перехрестях еволюції і революції".

Як бачимо — тут мова не тільки про Україну і українство в діяспорі, але й справи, які ніби з Україною не мають нічого спільного, — як ось надзвичайно цікава, оперта на багатому джерельному матеріялі, розповідь про інфільтрацію совєтської аґентури в Англії, частинно в Німеччині й Америці. Але це теж має зв'язок з українством, бож розкол в одностайній ОУН вчасною весною 1940 року настав не тільки на тлі довго назріваючого конфлікту між ґенераціями та суперництвом за примат Краю чи закордонного Проводу, але й на тлі підозри, що в отой Провід Українських Націоналістів (ПУН) просякла ворожа аґентура. Камінський узагалі подає дуже широко і детально історію розколів в ОУН, особливо того першого, і в цьому відношенні він може послужити своєю книжкою неначе довідником до історії ОУН. Він знає генезу українського новітнього націоналістичного руху і знає прерізні, невідомі загалові подробиці з історії ОУН. Проте є в отих його інформаціях про початки ОУН деякі пропуски. Він не згадує, наприклад, що в першому дні основуючого Конґресу українських націоналістів у Відні на переломі січня-лютого 1929 року вирішувано засадничі справи, які згодом поклали печать на всю історію ОУН: 1) чи будувати ОУН на принципі індивідуального, селективного, добору, чи масовому членстві і 2) чи єднати або розмежовувати ідеологічний і військово-революційний сектори Організації. Автор цих рядків, покликаючись на прецеденс УВО (Українська Військова Організація), доражджував триматися селективного принципу і не лучити ідеологічно-пропаґандивну акцію з військово-революційною. Опинився у меншості і не брав вже участи у дальших нарадах Конґресу (про його присутність на Конґресі в 1929 році є мова в акті обвинувачення проти Лебедя і товаришів у процесі за вбивство міністра Пєрацького, — цей акт обвинувачення має тепер Микола Лебідь).

Наводючи детально причини, чому впала підозра на особи членів ПУН-у Сеника і Барановського (одна з головних причин розколу) автор не відповідає на турботливий запит: хто властиво представив голові ПУН-у полковникові Євгенові Коновальцеві Валюха, пізнішого його вбивника в Роттердамі?! Не згадує про це й Ярослав Кутько (насправді Ярослав Чиж, колишній член Стрілецької Ради у Києві) у своїх трьох книжечках „Пекельна машина в Роттердамі" (Політична Бібліотека Українськоï вільної громади, 1953). Анатоль Камінський реферує й інформує, але здебільшого стримується від власних коментарів, від виразного зя'совування власного становища до різних партій і груп існуючих в українському суспільстві, що його він охоплює може вже трохи невідповідною і анахронічною назвою „еміґрація". Зате він дуже виразно і неоднократно окреслює своє становище щодо завдань і цілей еміґрації та наголошує конечність віри у власні сили народу. Проте, як видно з наведеної у вступі до цих міркувань цитати, він правильно підкреслює конечність співдії українського визвольного руху з усіма прихильними нам групами й окремими особами, навіть росіянами, які визнають право України до своєї ні від кого незалежної і

(Закінчення на стор. 4)

Володимир Гординський

СПОГАДИ ПРО о. ПЕТЕРСА, оо. СТУДИТІВ І БРАТІВ ШЕПТИЦЬКИХ

I.

З того часу, як Ґестапо заарештувало і вислало до концентраційного табору о. Йоана Петерса минуло вже 40 літ, а ще ніхто про це не написав і не подав як це все сталося. Ми знаємо про близьке пов'язання о. Петерса з Митрополитом Андреєм і його братом Климентієм Шептицьким, але ніхто не звернув уваги на того монаха студита, який відіграв важливу ролю для нашої Церкви за часів німецької окупації Західньої України.

Історія о. Петерса, це історія людини, яка захопилася ідеями обох братів Шептицьких, реалізувала ці ідеї в житті і за це була покарана.

Отець Йоан Петерс, німецький священик з Вестфалії, зацікавився східнім обрядом католицької Церкви і, щоб його пізнати, 1933 року вибрався до Львова. Тут він познайомився з проблемами української Церкви і після розмов з обома братами Шептицькими він вступив до манастиря оо. Студитів. Переборовши мовні трудноці, він став українським священиком 13-го травня 1934 року. Час окупації совєтської влади між 1939-1941 років він провів у Кракові. 1939 року Митрополит Шептицький назначив о. Петерса священиком при церкві св. Варвари у Відні, а архимандрит о. Климентій іменував його ігуменом о. Студитів з усіма правами протоігумена і повновластями на Західню Европу. На три дні перед початком війни 1939 року о. Петерс останнім поспішним поїздом виїхав зі Львова до Відня.

Після зайняття Галичини большевиками, перемиський єпископ-помічник Григорій Лакота і апостольський адміністратор Лемківщини о. Яків Медвецький іменував о. Петерса довіреним українського католицького єпископату при уряді генерального губернатора у Кракові. В 1941 році цей уряд затвердив Митрополит Шептицький і єпископ Хомишин зі Станіславова.

У 1941 році зараз за першими військовими відділами німецької армії о. Петерс повертається до Львова і всюди використовує своє німецьке горожанство, щоб допомагати українській Церкві і щоб забезпечити матеріяльну базу для манастиря оо. Студитів. Він використав короткий час безвладдя у Львові і перевіз друкарню захоплену облвиконкомом із колишнього будинку воєвідства до будинку церкви св. Юра. Останні складові частини машин приходилося витягати через вікна підвалу, бо цивільна влада в дуже короткому часі зайняла будинок. Ті машини були зародком друкарні і католицького видавництва при церкві св. Юра.

З о. Петерсом я познайомився пізньої осені 941 року. В тому часі я був керівником з'єднаних фабрик хутер міста Львова і одного ранку до мого бюра, яке було навпроти Львівського Театру, зайшов о. Петерс. Він представився і сказав: „Мене прислав до вас Митрополит Шептицький, щоб ви мені допомогли. Я, як німець, дістав дозвіл на фабрику обуви, але на тому я не розуміюся".

Від того почалося наше знайомство і співпраця, яка перетворилася в дружбу. Один із будинків, в якому були робітні хутер, ми звільнили для фабрики обуви, частину устаткування передав нам дуже добрий економіст і прекрасна людина Омелян Плешкевич, який провадив тоді відділ шкіри у фірмі Лє-Пе-Ґа. І так при вулиці Трибунальській ч. 16 почала працю „Дойтше Шуфабрік Золід", яка в дійсності була фабрикою оо. Студитів.

На технічного керівника фабрики ми запросили Володимира Качмарського, на керівника фінансових справ Євгена Бирчака, а для справ постачання Івана Саляка. Приділи шкіри і допоміжних матеріялів були дуже скромні, але наші спеціялісти вміли так кроїти шкіру, що з кожного приділу залишалася шкіра на потреби манастиря. А ті потреби були великі. У воєнному часі шкіра була важливіша від золота. Її вимінювано, і манастир міг забезпечити постачання харчів, одежі ліків для потребуючих, а також паперу для друкарні і т. п.

Отець Петерс використовував те, що він німець, але так інтенсивно включився в українське життя, що тим звернув на себе увагу Ґестапо. Поліція шукала претексту і викрила, що в друкарні оо. Студитів друкувалися протигітлерівські летючки.

Вранці, коли я ще був у ліжку, прийшов до мене о. Котів, людини, яка заступала недужого Митрополита. Він був усюди і виконував волю Митрополита.

Притишеним голосом він сказав: „Одягайтеся і негайно йдіть зі мною до палати Митрополита. Отця Петерса арештували і фабрику обуви Ґестапо сконфіскувало. Треба рішати, що дальше робити." Митрополит і архимандрит Климентій вже чекали на мене. Розмова була вже дуже коротка: Митрополит доручив мені до 24-ох годин видобути фабрику від Ґестапо. При виході я сказав о. Климентієві, що це неможливе і якщо б я в тій справі пішов до Ґестапо, то звідти вже ніколи не вийшов би. О. Климентій дуже рішучим голосом відповів, що це є воля Митрополита.

Безпосередній контакт з Ґестапо був виключений. Треба було шукати інших доріг. Головою господарчого відділу дистрикту Галичина був д-р Ґеорґ Ґрізер, віденський адвокат. Його часто можна було стрінути на українських мистецьких виставках і він все питався, де можна купити старі галицькі ікони? На одній із таких виставок він звернувся до мене, щоб я був для нього перекладачем. Він був єдиною особою, яку я знав, що могла б щось допомогти. Після деяких клопотань він прийняв мене у своєму бюрі. Я з'ясував йому цілу справу, але д-р Ґрізер обстоював правильність рішення Ґестапо: о. Петерс німець, фабрика німецька і вам не вільно вмішуватися в німецькі справи. На мій аргумент, що за німецьким правом монах не має права власности і що єдиним власником є манастир, д-р Ґрізер довго не відповідав, ходив по кімнаті, а тоді показав пальцем на великий старий образ на 70 відсотків знищений і запитався, чи я не був би зацікавлений той образ купити. Його ціна 30,000 марок. З розмислом я погодився на купно. На це д-р Ґрізер сказав, щоб на другий день вранці я прийшов з о. Климентієм і він дасть нам ключі до фабрики, але під умовою, що ми перезвем фабрику на „Студіон". Усі умови нашого договору були виконані і на другий день я приніс гроші від Митрополита і Ґрізер передав ключі до фабрики о. Климентієві. Негайно після того я пішов на Трибунальську вулицю, поздирав печатки Ґестапо і відкрив фабрику. Поволі посходилися робітники і почалася продукція.

(Продовження буде)

В Дітройті...

(Продовження зі стор. 1)

в англійській мові, насвітлювали картини-спогади із товариського, суспільного і професійного життя Покійного і підкреслювали його академічні осяги, авторські праці, професійні завершення, державні становища і успіхи в громадській діяльності серед української і американської спільнот. Бл. п. І. Панчук був рідкою людиною із цікавим життьовим профілем. Уродженець Канади, американець через натуралізацію, українець з походження, він був льояльним громадянином обидвох приналежностей та завжди відданим українській справі і збереженню української ідентичности. Завдяки його ініціятиві і під його провідництвом існували і розвивались такі товариства і організації як Ліга Української Молоді Північної Америки, Український Конгресовий Комітет, Федерація Українців Мишигену, ЗУАДК, Товариство Українських Ґрадуантів і Студентів, Стипендійний Фонд ім. І.Панчука і вкінці курси української мови, літератури і історії при університеті Мишиген. У зв'язку із недавно заснованими фундаціями промовляв голова відділу слов'янських мов і літератури при університеті Мишиген, проф. д-р Б. Стольц, який при цій нагоді проголосив нагородження першою стипендією в сумі 1,500 дол. студентові української мови і літератури, Данилові Дмитрикові з Толідо, Огайо.

Від Капелі Бандуристів говорив головний адміністратор і соліст капелі Петро Гончаренко, який відмітив, що завдяки бл. п. І. Панчукові, Капеля Бандуристів була в стані переселитись в цілості до Дітройту і до сьогодні зберегтись як мистецька одиниця. На знак глибокої пошани для світлої пам'яті їх добродія, члени Капелі під орудою маестра Григорія Китастого від так відспівали в'язанку пісень.

Лік „Украін"...

(Продовження зі стор. 1)

тварин, наприклад собак. Натомість ні щурів ні мишей цей лік не лікує, що дає привід проф. Новицькому сумніватися в тому, чи взагалі вірним шляхом йде ляборатоpійне досліджування дії медикаментів, якщо всі експерименти ведуться на щурах і мишах. Якщо проф. Новицький дійсно натрапив на нове відкриття цього феномену, то це в стані зреволюціонізувати весь медичний дослід і заощадити мільйонні (більйонні) фонди, які викидається тут і всюди на тести щурів і мишей, — пише цей журнал.

У статті є багато чого цікавого про проф. В. Новицького, який підкреслює завжди своє українське походження і те, що з любови до своєї батьківщини України він назвав свій лік теж „Україною" —„Украін". Новицький має чимало прихильників, але не бракує йому і критиків, навіть таких, що радо притягли б його до відповідальности. І лише майбутнє покаже, яка сторона виграє. Тим часом всі, що знають про цей винахід і успішно його вживають, кажуть, що потрібно цьому лікові більше дослідів, хоч і тут „один в полі не воїн". Сам один винахідник не може переводити коштовних, довгих і послідовних випробувань ліку „Украін", коли для нього не відкриються такі ляборатоpії і дослідні інститути, які мають персонал і всі інші угіддя — влаштування систематично вести тести цього чи іншого ліку, — пишеться у статті, та висловлюється віра, що розв'язку таки буде найдено.

ПОІНФОРМОВАНІ ОСОБИ у Вашінґтоні кажуть, що Крайовий республіканський комітет не турбується кандидатурами на президента Волтера Мондейла і Джана Ґленна, які, на думку республіканців, не матимуть великої підтримки в народі, якщо кандидатом буде Роналд Реґен. Натомість республіканці дещо затурбовані поголосками, що кандидатом на президента буде також молодий енерґійний і впливовий сенатор з Колорадо Ґері Гарт, який своїми виступами може прихилити до себе молодше покоління і тих, які активізуються в різних групах проти політики президента Реґена.

Заплановано концерт танців у Чикаґо

Фраґмент проби танців, зліва—Роксана Пилипчак і справа Рома Прийма-Богачевська.

Рома Прийма– Богачевська під час проби

Українська Школа Балету і Народно-Сценічного Танцю разом із ансамблем „Громовиця" при парафії свв. Володимира і Ольги в Чикаґо готуються до концерту, який відбудеться в неділю, 17-го квітня, в авдиторії школи Лен Текнікал о год. 4-ій вечора.

Школу народного танцю було започатковано в 1978 році. Мистецьким керівником спочатку був Любо Цепинський, згодом працю перебрали молоді танцюристи-інструктори Роксана Пилипчак і Юра Цепинський. Музику до танців від самих початків підготовляла, розробляла і грала Надя Савин. Від заснування школи танцю постійно було понад сто дітей, а тепер їх є 107; вони поділені на різні групи, за віком і здібностями, від найменших до заавансованих старших, які творять танцювальний ансамбль „Громовиця".

Танцюристи за короткий час набрали популярности і виступали із великим успіхом перед українською і неукраїнською публікою у Чикаґо й околиці, у Філядельфії, Клівленді, Ню Йорку, Дітройті, Пітсбурзі, Луїсвілл, Небраска та в Торонто.

Із наближенням до цього концерту, відбувається інтенсивна підготова. У вересні на протязі півтора тижня відбувалися проби кожного дня, з участю Роми Прийми-Богачевської з Ню Йорку, яку керівники школи спеціяльно запросили на цю підготову, бо танці в концерті— це ж її хореографії. На цих пробах діти вчилися з великим захопленням, не відставали від інструкторів, старалися не відставати і від балерини з Нюйоркського театру Р. Прийми—Богачевської. Часом довгими годинами без перестанку танцювали, вправляли кроки, вдосконалювали рухи. Переставали тільки тоді, коли проголошено „перерву" або „кінець", тоді, вибігаючі мокрі, як щурі, зі залі зайняття, не сідали, а просто падали на крісла, лягали навзнаки на підлогу та відпружували м'язи, широко усміхаючись.

Наші українські діти завжди чимось зайняті, а часом, може, і перевантажені. Їм, напевно, було б приємніше виспатися вранці у суботу, так, як інші діти, але вони, українські діти, їдуть на українознавство. В суботу, по обіді, напевно, їм краще було б побігати за м'чем чи „покататися" ровером, так, як інші діти, але українські діти їздять на проби бандуристів, проби дитячих хорів, на лекції музики або на сходини організацій молоді—Пласту, ОДУМ-у, СУМ-у. Серед тижня вечорами наші діти напевно воліли б дивитися телевізію, замість робити домашнє завдання з українознавства, чи бути на пробах танців, сходинах чи інших зайняттях для збереження української традиції та спадщини.

Наша українська дітвора, вся українська молодь—танцюристи, бандуристи і співаки, всі ті, що продовжують нашу працю, пропаґують українську культуру та добре ім'я українського народу—та молодь, яку ми називаємо нашою зміною, потребує нашої повної підтримки й не тільки від батьків, але й від усієї української громади. І не тільки словами, але й на ділі, відвідуванням їхніх концертів, виступів тощо. А не підтримувати їх тільки там, де нам особисто вигідно—на наших окремах організаційних бенкетах, ювілеях, пікніках чи карнавалах. Ми повинні відвідувати виступи і концерти нашої молоді, що їх вона приготовляє, там, де вона виступає.

Концерт Української Школи Танцю парафії свв. Володимира і Ольги в неділю, 17-го квітня, о год. 4-ій вечора, буде присвячений хореографії і мистецтву танців Роми Прайми- Богачевської за її виховну і мистецьку працю для розвитку українського народного балету. У концерті школи будуть нові танці, нові костюми і нові обличчя.

Ол. Пошиваник.

Нові почини...

(Продовження зі стор. 1)

робилися в минулих сезонах і вони були успішні. Зовсім новим тепер буде наголос на „союзову діяльність": це кожної п'ятниці мають тут відбуватися своєрідні „союзово-відділові" вечори, щось на зразок програм із гаслом „Лицем до УНСоюзу". Нова директорка не залишить без уваги і „будні дні": понеділок, вівторок, середу чи четвер, бо і тоді „буде щось цікаве діятися на Союзівці": в понеділки — програма знайомства між прибулими новими гостями оселі; у вівтірки — кінофільми; у середи — вечір талантів; у четверги — гуцульські і полтавські вечори. Танцювати гості зможуть чотири вечори в тижні. Бере А.Дидик теж під увагу оригінальні та несподівані почини, про що йтиме мова у наступних повідомленнях директорки мистецьких програм.

Тим часом Аня Дидик інтенсивно працює над згаданим „Календарем", виконуючи одночасно свої реґулярні обов'язки службовки в Головній Канцелярії УНС тут, в Українській Будівлі, де вона затруднена вже півтора року. Її нові обов'язки включатимуть і інтенсивні поїздки в терен, де вона знайомитиметься з самодіяльними і півпрофесійними групами, які активні при відділах УНС, та з подібною культурно - мистецькою діяльністю відділів і Округ. Сама ж Аня Дидик добре знає Союзівку, бо вже роками веде влітку на оселі такі програми. Її сценічний професійний вишкіл і досконале знайомство з працею оселі дають запоруку, що Аня Дидик на її новому пості внесе багато вітального елементу в традиційні активності і збільшить їх атрактивність для гостей, що їх і цього літа оселя Українського Народного Союзу запрошує прибувати громадно до її гостинних брам.

Відкриється 31-ий сезон оселі в День Американської Незалежности, 4-го липня, і триватиме, як сказано — два місяці. Але і післясезоновий час матиме цікаві і гарні програми, а всі ті з програм, що відбувалися, будуть значно перероблені і збагачені для користь всіх. Зокрема це стосується, — як довідуємося, — програми „Вибору Міс Союзівки", яку цілком буде перероблено, щоб вона стала більш привабливою для молодих контестанток, число яких має значно збільшитися.

Із надіями й великим ентузіязмом дивиться Аня Дидик на цей новий літній сезон і запевнює усіх, що тепер ще більше буде актуальним гасло оселі „Нема то як на Союзівці".

Товариство Українських Інженерів Америки — Відділ у Філядельфії, Па.

ділиться з Українською Громадою сумною вісткою, що у Велику Суботу, дня 2-го квітня 1983 року упокоївся в Бозі, наш довголітній Член і Колеґа

бл. п.

Роман О. Левицький, мол.

на 43-му році життя.

ПАРАСТАС в середу, 6-го квітня 1983 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Насевичів, 109 E. Tabor Rd., Філядельфія, Па.

ПОХОРОН в четвер, 7-го квітня 1983 р., після Богослуження в церкві Царя Христа, о год. 9:30 ранку на українському цвинтарі у Факс Чейсі, Па.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Опечаленій Дружині, Діточкам і Батькові складаємо найщиріші вислови співчуття і наші молитви.

УПРАВА ВІДДІЛУ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 3-го квітня 1983 року відійшла у Вічність, після довгої і важкої недуги, наша Найдорожча ДРУЖИНА І МАМА

бл. п.

ВІРА КУЛИК

мґр слов'янських мов, кол. викладачка в Ратґерському університеті, уроджена 24-го липня 1923 р. в Києві.

ПАНАХИДА у вівторок, 5-го квітня 1983 року в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юньйон, Н. Дж.

ПОХОРОН в середу, 6-го квітня 1983 р., о год. 9:30 ранку до української православної церкви св. Вознесіння у Мейпелвуді, Н. Дж., а опісля на цвинтар Hollywood Cemetery в Юньйон, Н. Дж.

Горем прибиті:
чоловік — ДМИТРО
доньки — НАТАЛКА, ЛЯРИСА І ВІКТОРІЯ

Замість квітів на могилу, просимо складати пожертви на УВАН.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в неділю, 3-го квітня 1983 року відійшов у Вічність

бл. п.
МАҐІСТЕР ПРАВА

Мирослав Кознарський

ПІДХОРУНЖИЙ КАРПАТСЬКОЇ СІЧІ,
народжений 21-го квітня 1912 року у Сянках, Зах. Україна.

ПАНАХИДА буде відправлена у вівторок, 5-го квітня 1983 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в середу, 6-го квітня 1983 р., о год. 9:30 ранку з того ж заведення до церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. (716 Sanford Avenue), а звідтіля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:
дружина — МІКА
донька — ІКА з мужем ХОЗЕ КАЗАНОВИМ
брат — ЗЕНОН
кузина — ДАРІЯ ЛЕСІВ з мужем МИХАЙЛОМ і родиною
кузен — ВОЛОДИМИР ШЕВЧИК з дружиною СЛАВОЮ і родиною
д-р АТАНАС І ВОЛОДИМИРА ФІҐОЛЬ з родиною
ДАРКА І ОРЕСТ МАРКОВІ з родиною
д-р ІВАН І НАТАЛІЯ МАКАРЕВИЧ з дітьми і внуками
Ближча й дальша Родина в Америці та Україні

Замість квітів на могилу, Родина просить складати пожертви на Енциклопедію Українознавства, на будову пам'ятника в Бавнд Бруку, Н. Дж. впавшим невідомим воякам УПА, на Український Музей в Ню Йорку, на Товариство Свята Софія і на Українську Церкву в Гантері.

Ділимося сумною вісткою, що дня 23-го березня 1983 року упокоїлася в Бозі, по довгій та тяжкій недузі, на 65-му році життя

бл. п.

АННА ГАНУШЕВСЬКА-КОСАЧЕВИЧ
з дому НАСАДА

народжена в Неґівцях, пов. Калуш, Україна.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 28-го березня ц. р. з українського католицького собору св. Володимира і Ольги в Чикаґо, Ілл.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Остались у глибокому смутку:
мама — МАРІЯ КАЧМАРСЬКА в Польщі
муж — ЗЕНОВІЙ ЮРІЙ
син — МИХАЙЛО ГАНУШЕБСЬКИЙ
з дружиною ОКСАНОЮ
та дітьми ІРИНОЮ й ПЕТРОМ
дочка — СОФІЯ КОСАЧЕВИЧ
та родини — ГАНУШЕВСЬКИХ, КАВКІВ, ЯВОРСЬКИХ І КРУКІВ
та ближча і дальша Родина в Україні та на еміґрації

Ділимося сумною і болючою вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в четвер, 31-го березня 1983 р. відійшла у Вічність, на 71-му році життя

наша Незабутня і Найдорожча
МАМА, БАБУНЯ, ТЕЩА І ТЕТА

бл. п.

КАЗИМИРА з ПЄЦУХІВ ДИБУЛЯК

дружина покійного інженера Зиновія Дибуляка.

ПАРАСТАС відбувся в понеділок, 4-го квітня 1983 року, о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Насевичів, 109 E. Tabor Rd., Philadelphia, Pa.

ПОХОРОН відбувся у вівторок, 5-го квітня 1983 р., о год. 10-ій ранку до церкви Царя Христа у Філядельфії, Па., а відтак на цвинтар Св. Марії на Факс Чейсі, Па.

Горем прябиті:
ХРИСТИНА ЧОРПІТА — донька
РОКСОЛЯНА ЧОРПІТА — внучка
Інж. СТЕПАН ЧОРПІТА — зять
ЮРІЙ ПЄЦУХ — братанок
АНТІН ЗМИЙ з дружиною АНТОНІНОЮ — кузен
Інж. ЕВГЕН ЗМИЙ — кузен з родиною
Ближча і дальша Родина в Америці й Польщі

Українське Академічне Козацтво „Запороже" в ЗСА

ділиться з Друзями, Знайомими та Українським Громадянством сумною вісткою,

що його Незабутній Побратим

бл. п. інж.

БОГДАН ДУБИК

член ОУН та поручник Першої УД УНА, народжений у Чернівцях, на Буковині, 6-го березня 1920 року, з Волі Всевишнього відійшов від нас, передчасно, у Вічність, у Трентоні, Н. Дж., в понеділок, 21-го березня 1983 року і був похований на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку, Н. Дж. в дні 25-го березня 1983 року.

НЕЗАБУТНІЙ НАШ ДРУЖЕ, СПОКІЙНО СПИ, ТА ПРО ДОЛЮ, ВОЛЮ СНИ!

ВІЧНА ТОБІ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибитій Родині нашого Побратима висказуємо цією дорогою наше найглибше співчуття.

СТАРШИНА

Пластова Станиця і Осередок праці УПС у Філядельфії, Па., 23-ій Курінь УПС і 27-ий Курінь УСП „Хмельниченки"

з великим смутком повідомляють своє Членство, всіх Друзів і Знайомих, що в суботу, дня 2-го квітня 1983 р. відійшов, передчасно, на Вічну Ватру, на 43-му році життя наш Член,

пластун сеніор

РОМАН ОСИП ЛЕВИЦЬКИЙ

пластове псевдо Палій

зв'язковий Першого Куреня УПЮ ім. Федя Черника.

Покійний залишив дружину Оксану, двоє малих дітей Наталку і Данила.

ПАНАХИДА: середа, 6-го квітня, год. 8-ма веч. в похоронному заведенні Насевичів, 109 E. Tabor Rd., Філядельфія, Па.

ПОХОРОН: четвер, 7-го квітня 1983 р., год. 8:30 ранку з того ж заведення; год. 9:30 з церкви Царя Христа на цвинтар Факс Чейс, Па. Після похорону — поминки в Українському Культурно-Освітньому Центрі.

Опечаленій Родині Покійного складаємо наші глибокі і щиросердечні співчуття.

Замість квітів, просимо складати датки на студійний фонд для дітей Покійного, на конто ч. 4351 Кредитівки „Самопоміч" (Ukrainian Selfreliance, 4946 N. Broad Street, Philadelphia, Pa. 19141).

Українці католики повіту Орандж мають власну каплицю

Історія поселення українців-католиків у повіті Орандж, Н.Й., починається приблизно від 1920-их років, коли наші господарі-хлібороби поселилися в околицях Пайн Айленду та почали вирощувати цибулю та іншу городовину. До речі, цей повіт і до сьогодні рахується одним із найпродуктивніших осередків щодо вирощування цибулі та іншої городовини на сході ЗСА.

В останньому часі українці перенеслися до повіту Орандж із таких парафій метрополітального Ню Йорку: св. Юра в Ню Йорку, св. Михаїла в Йонкерсі, св. Івана Христителя в Джерзі Сити, Н.Дж., свв. Петра і Павла в Спрінг Веллі, Н.Й., і багато інших. Від самого початку свого поселення в повіті вони мусіли доїжджати кожного тижня до сусідніх парафій на Богослуження. Часом доводилось їхати досить далеко. В іншому випадку вони були змушені учащати до місцевих римокатолицьких церков.

Українські поселення у повіті Орандж зростали з кожним роком. Нові поселенці, переважно молоді родини із малими діточками, — це, головно, професійні люди, затруднені в довколишній індустрії та працівники місцевих, стейтових чи федеральних урядів. А деякі ще й далі доїжджають на працю до міста Ню Йорку. З кожним днем зростала потреба сталої духовної опіки, а то й власної парафії. Потребу цю відчув також наш єпископ Василь Лостин і доручив парохові української католицької церкви у Спрінг Велей, Н.Й., отцеві Романові Руссо розглянути можливість створення сталої духової опіки для українців католиків у повіті Орандж. Вислід дослідів отця Романа такий, що, починаючи від Великодня (за Григорянським календарем) 3-го квітня 1983 року вірні повіту матимуть свою власну каплицю.

Вона є у сусідстві із нашим дієцезіяльним цвинтарем Св. Духа в Гамптонбурзі, Н.Й., хрест-пам'ятник, якого вже уважається місцевою історичною пам'яткою. Адреса каплиці 698 Sarah Wells Trail, Hamptonburg, N.Y. Каплиця буде посвячена ім. св. Апостола Андрея Первозваного та бл. п. Слуги Божого Андрея Шептицького. Є сподівання, що вона стане храмом-пам'ятником бл. п. Слуги Божого Андрея Шептицького.

Перше Богослуження у новій каплиці відбудеться у Великодню неділю (за Григоріянським календарем), 3-го квітня 1983 року. О годині 6-ій ранку буде відправлена Воскресна Утреня із Великим обходом довкруги каплиці, а зараз після Утрені відправиться торжественна Служба Божа. Після відправ буде свячення пасок.

У майбутньому Богослуження в каплиці будуть відправлятися кожної суботи о год. 5:30 вечора. Про докладніші інформації відносно нової каплиці можна звертатися до о. Романа (914) 356- 534.

Н.Н.

Книжка...

(Продовження зі стор. 2)

соборної держави. Доповнюючи цю вимогу автора, треба пригадати, що нема у всесвітній історії прецеденту, щоби будь-яка поярмлена країна (нарід) могла визволитися виключно тільки своїми власними силами, без допомоги ззовні. Це власна та необхідна корисна для визволення народу міжнародна коньюнктура, коли якась зовнішня сила вбачає власний інтерес у постанні нової, дотепер поневоленої країни. Камінський правильно підкреслює, що треба проводити виразну лінію між користуванням чужинецькою допомогою та узалежнюванням себе від неї, що доводить до деґрадації партнера до ролі аґента.

Цікава річ, що в розмірно короткому часі українська політична публіцистика дістала два прецінні твори: Петра Балея „Обезвласнене суспільство" (Український Культурний Осередок у Лос Анджелесі, 1981) і оце книжку Анатоля Камінського. Але Петро Балей зосередився на темі, яку подав у субтитулі свого об'ємистого (686 стор.) твору: „Марксизм: утопія в теорії і терор у практиці), — Камінський більш актуальний і цікавиться більше практикою, як теорією, минулим, сучасним і майбутнім. Обидва твори подібні своїм подивугідним фактажем, багатством джерельного матеріялу та науковою методикою праці.

Анатоль Камінський змальовує чорними фарбами дійсність в УССР. Проте він оптиміст. Він переконаний, що всупереч усьому теророві й усій рафінованій системі перетворювання української нації на „радянський народ" з російською мовою і культурою, в Україні таки в такій чи іншій формі існуватиме рух спротиву і що совєтська імперія провалиться. І в цьому основному питанні ми з ним цілком згідні.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА НАПОЛЕОН, член УНС Відд. 120-го ім. св. Миколая в Аліквіппі, Па., померла 3-го лютого 1983 року на 63-му році життя. Нар. 22-го січня 1920 року в Аліквіппі, Па. Членом УНС стала 1938 року. Залишила в смутку мужа Сема, сина Франка, доньку Сузанну Ліч, брата Івана Фечушака, сестер Катерину Москолу, Олену Новоселяк, внука Джейсона. Похорон відбувся 5-го лютого 1983 року на цвинтарі „Фейр Овкс" в Аліквіппі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Анна Рефт, секр.

ПАРАСКЕВІЯ СМЕТАНЮК, член УНС Відд. 127 Т-ва св. Миколая в Баффало, Н.Й., померла 5-го лютого 1983 року на 59-му році життя. Нар. 15-го червня 1924 року в Україні. Членом УНС стала 1963 року. Залишила в смутку мужа Василя, сина Юрія, внуків Мелиссу-Марію і Адама-Юрія. Похорон відбувся 8-го лютого 1983 року на цвинтарі св. Матея у Вест Сенека, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
М. Гаравус, секр.

АНТІН ВАСИЛЬКОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 369-го в Палмертоні, Па., помер 24-го січня 1983 року на 58-му році життя. Нар. 1925 року в Палмертоні. Членом УНС став 1943 року. Залишив у смутку дружину Бетті, та братів Михайла, Юрія, Карла, Петра, Степана і Павла. Похорон відбувся 28-го січня 1983 року.

Вічна Йому Пам'ять!
Павло Крепіч, секр.

Вунсакет і околиця!

В неділю, **17-го квітня 1983 р., о год. 1-ій по пол. у парафіяльній залі УПЦеркви св. Михаїла при 74 Гарріс Авеню, ВУНСАКЕТ, Ровд Айленд**

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС у ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

до участи в яких запрошені і зобов'язані члени Окружної Управи, представники Відділів та конвенційні делеґати наступних Відділів:

73 і 177 в Провіденс, 93 в Централ Фолс, 122 в Тавтон і 206, 241 у Вунсакет, Р. Ай.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу з минулих Річних Зборів
4. Звіти членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір Управи і Контрольної Комісії
7. Слово члена Головної Управи СТЕПАНА ГАВРИША, головного організатора УНС
8. Запити до члена Головного Уряду
9. Схвалення пляну праці на біжучий 1983 рік
10. Внески і запити
11. Закриття нарад

По нарадах відбудеться висвітлення фільму УНСоюзу — „ЗА СТЕРНОМ ДОЛІ"

У зборах візьме участь

Степан Гавриш, головний організатор УНС

УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ

Дайте змогу Вашим дітям провести літо на СОЮЗІВЦІ!

ЛІТНЯ ПРОГРАМА на СОЮЗІВЦІ 1983

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР .... від неділі, 19-30-го червня
(Хлопці і дівчата 12-18 рр.)
$170.00 — члени УНСоюзу
$180.00 — не-члени
Оплата за тенісові лекції — $60.00

ДІВОЧИЙ ТАБІР .... 18-го червня — 2-го липня
(7 до 12 рр.)
Для членів Союзу $100.00 на тиждень
Для не-членів $120.00 на тиждень

ХЛОП'ЯЧИЙ ТАБІР .... 3-го до 16-го липня
(7-12 рр., ціна та сама що для дівчат)

КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА .... 17-30-го липня
(14-18 рр.)
Для членів УНСоюзу $220.00
Для не-членів $250.00

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ
Побут з харчуванням: **31-го липня — 13-го серпня**
$195.00 — для членів УНС
$205.00 — для не-членів Інструктор — 60.00 дол.

За дальшими інформаціями, прошу зголошуватися до Управи Союзівки:

SOYUZIVKA UNA ESTATE
Foordemore Rd. • Kerhonkson, N.Y. 12446
or call (914) 626-5641

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу ОКРУГИ ТВЕРДОГО ВУГІЛЛЯ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в неділю, **17-го квітня 1983 р., о год. 2-ій по пол. в залі української католицької церкви св. Михаїла** при West Oak and 2nd Street, FRACKVILLE, Pa.

До участи в зборах запрошується всіх Відділових урядовців і конвенційних делеґатів наступних Відділів:

Бервік, 164 і 333	**Майнерсвілл, 78, 129, 265**
Сентралія, 90	**Мт. Кармел, 2**
Фраквіл, 242, 382	**Нортгумберленд, 357**
Фріленд, 429	**Шамокін, 1**
Гейзлетон, 85	**Шенандога, 98**
Магоней Си, 305	**Ст. Клер, 9, 31, 228**
Мек Аду, 7	**Лігайтон, 389**

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу з минулих Річних Зборів
4. Звіти членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дикусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір Управи і Контрольної Комісії
7. Слово члена Головного Уряду, д-ра ІВАНА ФЛИСА, головного предсідника УНС
8. Запити до члена Головного Уряду
9. Схвалення пляну праці на біжучий 1983 рік
10. Внески і запити
11. Закриття нарад

По нарадах відбудеться висвітлення фільму УНСоюзу „ЗА СТЕРНОМ ДОЛІ".

У зборах візьме участь

д-р Іван Флис, головний предсідник УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Тимко Бутрей, *голова*
Адольф Словік, *касир* **Галина Словік,** *секретар*

Рочестер, Н. Й.

В неділю, 17-го квітня 1983 р., о год. 2:30 по пол. в залі Українського Народного Дому при 831 Джозеф Авеню, РОЧЕСТЕР, Н. Й.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС у РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

до участи в яких запрошені і зобов'язані члени Окружної Управи, представники Відділів та конвенційні делеґати наступних Відділів:

36, 66, 89, 217, 285, 289, 316, 343, 367 та 437

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу з минулих Річних Зборів
4. Звіти членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір Управи і Контрольної Комісії
7. Слово члена Головного Уряду, ВОЛОДИМИРА ГАВРИЛЯКА, головного радного УНС
8. Запити до члена Головного Уряду
9. Схвалення пляну праці на біжучий 1983 рік
10. Внески і запити
11. Закриття Зборів

У зборах візьмуть участь:

Володимир Гавриляк, головний радний УНС
Василь Оріховський, старший обласний організатор УНС

По Зборах буде ПЕРЕКУСКА

Константин Шевчук, *почесний голова* **В. Гавриляк,** *голова*
Д. Пристай, *секретар* **М. Лилак,** *касир*

Увага! Бостон й околиця! Увага!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу стейтів Массачусетс і Мейн

повідомляє, що

в суботу, 16-го квітня 1983 р., о год. 6-ій веч. в залі Української Католицької Церкви при 148 Форест Гілс вул., ДЖЕМЕЙКА ПЛЕЙНС, Масс.

відбудуться

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

в яких зобов'язані взяти участь усі члени Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати і Відділові Урядники таких Відділів УНС:

178 в Манчестер, 181 Топшан, Мейн, 224 Сейлем і 238, 307, 374 в Бостоні

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу з минулих Річних Зборів
4. Звіти членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір Управи і Контрольної Комісії
7. Слово члена Головного Уряду, СТЕПАНА ГАВРИША, головного організатора УНС
8. Запити до члена Головного Уряду
9. Схвалення пляну праці на біжучий 1983 рік
10. Внески і запити
11. Закриття нарад

По нарадах відбудеться висвітлення фільму УНСоюзу „ЗА СТЕРНОМ ДОЛІ"

У зборах візьме участь:

Степан Гавриш, головний організатор УНС

УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ УНС